

רע"פ 8315/18 - פלונית נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8315/18

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקשת:

פלונית

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המוחזק בנ策ת בע"פ 2972-09-18 מיום 23.10.2018
שניתן על ידי סגנית הנשיא השופטת א' הלמן, והשופטים
י' שיטרית ו-ס' דבור

בשם המבקשת: עוז'ד חנה בולוס

החלטה

1. בקשה רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המוחזק בנ策ת (סגנית הנשיא השופטת א' הלמן
והשופטים י' שיטרית ו-ס' דבור) בע"פ 2972-09-18 מיום 23.10.2018, בגין נדחה ערעור המבקשת על פסק דין
של בית משפט השלום בנ策ת (השופטת ד' שרון-גרין) בת"פ 26175-03-17 מיום 19.7.2018.

2. המבקשת הורשעה, על פי הودאתה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של פגעה בפרטיות לפי סעיף 2(11)
לחוק הגנת הפרטויות, התשמ"א-1981.

המבקשת הודהה בעובדות כתוב אישום מתוקן ולפיו במהלך שנת 2015, בהיות המבקשת והמתלוונת
סטודנטיות לתארים מתקדמים באותו מוסד לימודים (להלן: המוסד) שלחה המבקשת שני מכתבים אונוניים, למנהל
בית הספר בו לימדה המתלוונת ולבן זוגה, בהם נרמז כי המתלוונת מקיימת קשר רומנטי עם מרצה במוסד.

עמוד 1

1. בית משפט השלום נמנע מלאמצ את המלצה שירות המבחן להימנע מהרשעת המבוקשת, הרשע אותה, וכן הטיל עליה 60 שעות של"צ; צו מבוחן לתקופה של שנה; ופיצוי בסך 5,000 ש"ח למטלוננת.

יאמר כי בית משפט השלום לא התעלם מהמלצת שירות המבחן, ולאחר שסקר את טיעוני הצדדים בעניין וכן בסוגית הרשעה, סבר כי בנסיבות העניין, מכלול השיקולים שבאו לפניו "אין מאפשרים במקרה זה הימנעות מהרשעתה בדיון".

ערעורה של המבוקשת על פסק דיןו של בית משפט השלום נדחה בפסק דין מושא התביעה שלפני.

2. בית המשפט המחויז סマー את ידיו על פסק דיןו של בית משפט השלום, וקבע כי לא מתקיים אף לא אחד מהתנאים המצביעים להימנעות מהרשעה (וראו: ע"פ 96/2083 כתב נ' מדינת ישראל (21.8.1997) (להלן: הלכת כתב). בפרט נקבע כי לנוכח הפגיעה החמורה במתלוונת ובשל העובדה כי המבוקשת לא הצביעה על פגיעה קונקרטית ובבלתי מידתית בה כתוצאה מהרשעתה בדיון, אין עניינה נכנס לגדר המקרים החריים שבהם מוצדק יהיה להימנע מהרשעה.

3. מכאן התביעה שלפני, במסגרת מישגה המבוקשת על קביעותה של הערכאות דלמטה, ובפרט טוענת כי הרשעתה מבאה לעייפות דין" כהגדرتה, ועל כן יש לבטלה.

4. דין התביעה להידחות.

5. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעלים שאלת משפטית או ציבורית בעלת חשיבות כללית, או במקרים יוצאי דופן שבהם מתעורר חשש לא-צדק מהותי או לעייפות דין.

6. עניינה של המבוקשת אינו נמנה עם במקרים חריגים אלו. המבוקשת כלל אינה טוענת כי בקשהה מעלה סוגיה עקרונית כלשהי, וממילא טענותיה ממוקדות בשאלת ישומן של אמות מידת פסיקתיות מושרשות על נסיבות עניינה הפרטני (והשו: רע"פ 3852/14 רשותär נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (18.8.2014). כמו כן, לא שוכנעת כי עניינה של המבוקשת מעורר שיקולי צדק ייחודיים, לרבות חשש מפני עייפות דין).

למעלה מן הצורך אבהיר כי אין ממש בענות המבוקשת אף לגופן. בית משפט השלום שקל היבט את נסיבותיה האישיות של המבוקשת, ולא מצאתי פגם באופן שבו ישם את הלכת כתוב על עניינה; בתוצאה של אליה הגיע; או בעובדה שתוצאה זו מנוגדת להמלצת שירות המבחן, אשר כידוע, אינה מחיבת את בית המשפט (וראו: רע"פ 7377/18 חולדוקוב נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (15.11.2018)).

7. אשר על כן, התביעה נדחתה.

ניתנה היום, כ"א בכסלו התשע"ט (29.11.2018).

שפט

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il